

Archidiecezjalny Program Duszpasterski

ROK C

**WIELKI POST
I TRIDUUM PASCHALNE**

**Komentarze do niedzielnej
liturgii słowa**

Poznań 2009/2010

WIELKI POST

Środa Popielcowa – 17 lutego 2010

J 1 2,12-18

Ps 51

2 Kor 5,20-6,2

Mt 6,1-6.16-18

Liturgia Słowa dnia dzisiejszego kieruje do nas wezwanie do nawrócenia. Zachęca do tego prorok Joel, Psalmista, Św. Paweł, a także Jezus w Ewangelii. Wszystko, cokolwiek będziemy czynić w tym czasie postu, ma nas prowadzić do bliższego spotkania z Bogiem, który jest laskawy i miłosierny i daje nam w darze czas potrzebny do nawrócenia.

I Niedziela Wielkiego Postu – 21 lutego 2010

Pwt 26,4-10

Ps 91

Rz 10,8-13

Łk 4,1-13

Bóg jest dla nas pomocą w doświadczeniach życia, wypełnia dane obietnice, nigdy nie pozostawia nas samych w chwilach pokus i prób życiowych. Od chwili chrztu jesteśmy wezwani do tego, by swoje życie kształtować według praw i nakazów Bożych oraz wyznawać wiarę, że „Jezus jest Panem”. Na wzór Chrystusa ze sceny kuszenia, chciejmy odrzucać pokusę pójścia przez życie drogą własnych planów i ambicji, a wybierać drogę wyznaczoną nam przez Boga, którą ukazuje Jego Słowo.

II Niedziela Wielkiego Postu – 28 lutego 2010

Rdz 15,5-12.17-18

Ps 27

Fłp 3,17-4,1

Łk 9,28b-36

Bóg Abrahama jest Bogiem, który towarzyszy człowiekowi na jego drogach i uczestniczy w jego troskach. Obiecał Abrahamowi liczne potomstwo i ziemię Kanaan na własność oraz zawarł z nim przymierze. Abraham uwierzył Bogu, zaufał Jego obietnicom. Jego wiara jest dla nas wzorem do naśladowania. My także jesteśmy wezwani przez Boga do wiary i zaufania, że Bóg chce nas obdarzyć zbawieniem, że nasza ojczyzna jest w niebie, a my mamy przeżywać nasze życie słuchając słów Jezusa i wypełniając je.

III Niedziela Wielkiego Postu – 7 marca 2010

Wj 3,1-8a.13-15

Ps 103

1 Kor 10,1-6.10-12

Łk 13,1-9

Nawróceni, to długotrwały proces. Nie może się on dokonać bez wytrwałej współpracy człowieka z łaską Bożą. Bóg powołuje człowieka, objawia mu swoje imię, wzywa do życia w przyjaźni ze sobą, obdarza łaską i miłosierdziem. Wsłuchujmy się z uwagą w skierowane do nas dzisiaj Boże Słowo, by każdy z nas mógł usłyszeć wezwanie Chrystusa do nawrócenia i przemiany życia.

IV Niedziela Wielkiego Postu – 14 marca 2010

Joz 5,9a.10-12

Ps 34

2 Kor 5,17-21

Łk 15,1-3.11-32

Odpowiedzią Boga na grzech jest nie tylko sprawiedliwy wyrok, ale i przebaczenie. Bóg w swoim miłosierdziu jest większy od ludzkiego rozumienia sprawiedliwości. Jest Ojcem zatroskanym o tego, który się zgubił i potrzebuje pomocy, sam troszczy się o człowieka i zaspokaja wszystkie jego potrzeby. W dzisiejszej Liturgii Słowa, Pan Bóg kolejny raz staje przed nami z wezwaniem do nawrócenia, pojednania i przemiany życia, gdyż zależy Mu na nas i każdego chce obdarzyć łaską zbawienia.

V Niedziela Wielkiego Postu – 21 marca 2010

Iz 43,16-21

Ps 126

Flp 3,8-14

J 8,1-11

Dla każdego z nas odpuszczenie grzechów i przebaczenie jest głównym owocem śmierci i zmartwychwstania Chrystusa. Dar ten otrzymujemy wraz z osobistym przyjęciem Chrystusa jako Zbawiciela. Przyjąć Chrystusa jako Zbawiciela oznacza właśnie przyjąć Go jako Tego, który odpuszcza nam grzechy. Wsłuchajmy się w orędzie dzisiejszej Liturgii Słowa i chcemy stawać przed Panem, uznając nasze grzechy, byśmy Jego mocą mogli dostąpić ich odpuszczenia i przejścia ze śmierci do życia.

Niedziela Palmowa Męki Pańskiej – 28 marca 2010

Iz 50,4-7

Ps 22

Flp 2,6-11

Łk 22,14-23,56

Syn Boży, posłuszny woli Ojca, stał się człowiekiem i przyjął postać Slugi. Swoją wielkość objawił w służbie i posłuszeństwie, które zaprowadziło Go aż do złożenia ofiary z własnego życia na krzyżu. Chrystus uniżył samego siebie, dlatego Bóg Go wywyższył i uczynił Panem całego świata. Wsluchując się w słowa dzisiejszej liturgii, chcemy uczyć się od Jezusa posłuszeństwa woli Ojca.

TRIDUUM PASCHALNE

WIELKI CZWARTEK – MSZA WIECZERZY PAŃSKIEJ

Rozpoczęcie liturgii

Zgromadzeni wokół Chrystusowego ołtarza, pragniemy rozważać tajemnicę świętych dni paschalnych. Przez te trzy dni, w czasie których dokonano się zbawcze Misterium Paschalne, przemierzmy z Chrystusem drogę od Wieczernika i Ogrójca, przez sąd u Kajfasza, Annasza i Pilata, aż po Golgotę, dochodząc do pustego grobu. W dniu dzisiejszym czynimy pierwsze kroki tej niezwyklej, ale jakże trudnej drogi, na której czeka nas wiele upadków, uderzeń i cierpienia. Jednakże w oddali możemy już dostrzec jasność wielkanocnego poranka.

Msza Wieczery Pańskiej przenosi nas do Wieczernika, gdzie Chrystus ustanowił dwa sakramenty niezwykle ze sobą związane. Sakramenty te, w niewysłowiony sposób uobecniają miłość Boga do człowieka, który na zawsze pozostał na ziemi w Sakramencie Eucharystii, sprawowanej przez sakramentalnie ustanowionych kapłanów. Pojęciem *sacramentum* Kościół określa tajemnicę ustanowioną przez samego Chrystusa, który nakazał Apostołom ich wykonywanie. Dlatego też w noc przed swoją męką Chrystus, wzięwszy chleb i kielich z winem, odmówił nad nimi modlitwę dziękczynienia i rozdał swoim uczniom cudownie przemienione swoje Ciało i Krew. Nakazał im czynić podobnie na swoją pamiątkę.

Wchodząc w ten niezwyklej czas świętego Triduum Paschalnego, otwórzmy nasze serca na Chrystusa, który pragnie się z nimi zjednoczyć, przepelniając je niezwykłą miłością, której wyrazem było obmycie nóg Apostołom, a przede wszystkim największe uniżenie – śmierć na krzyżu. Niech miłość Chrystusa przeniknie każdego z uczestników tej liturgii, aby zbawcze Misterium Paschalne, zwycięstwo życia nad śmiercią, dokonano się w każdym człowieku, abyśmy się wzajemnie miłowali, tak jak Chrystus nas umiłował.

Liturgia Słowa

W czasie świętej liturgii, Bóg przychodzi do nas także w swoim Słowie. Poprzez gorliwe słuchanie, a przede wszystkim wcielenie tego Słowa w swoje życie, wchodzimy w komunię z Chrystusem. On to w dzień przed swoją męką, to jest dzisiaj, ustanowił Sakrament Miłości – Eucharystię. Przemienił On Paschę Izraela, o której usłyszymy w pierwszym czytaniu z Księgi Wyjścia, w nową i wieczną Paschę. Sam stał się Barankiem ofiarnym, gdyż chleb, który wziął w swoje ręce, stał się Jego Ciałem, zaś kielich wina, kielichem Krwi, w której zawarł z człowiekiem wieczne przymierze miłości, o czym usłyszymy w drugim czytaniu z pierwszego Listu św. Pawła do Koryntian. Ewangelia zaś dopełni nam ten obraz, ukazując Chrystusa Sługę, który przez obmycie nóg Apostołom, przekazał im największe przykazanie miłości.

Obrzęd obmycia nóg

Zaczął umywać uczniom nogi i ocierać prześcieradłem, którym był przepasany. Podobnie w czasie tej Mszy Wieczerzy Pańskiej uczyni Kapłan, który symbolicznie obmyje nogi 12. mężczyznom, w ten sposób tłumacząc przykazanie braterskiej miłości, które Chrystus przekazał swoim uczniom. Obrzęd umycia nóg jest jednym z najstarszych w Tradycji Kościoła. Liturgicznie nosi on nazwę *Mandatum*, co znaczy *przykazanie*. Nazwa ta pochodzi od pierwszych słów antyfony „Przykazanie nowe daję wam... Będziemy ją śpiewać w czasie obrzędu, gdzie kapłan ukaże nam Chrystusa Sługę, który nie przyszedł, aby Mu służyło, lecz by służyć.

Ofiarowanie

I tej samej nocy spożyją mięso baranka pieczone w ogniu, spożyją je z chlebem niekwaszonym i gorzkimi ziołami.

Ów przepis Prawa dał Bóg przez Mojżesza Ludowi Wybranemu, aby ten spożywał Paschę na cześć Jahwe. Podobnie i Chrystus ustanowił Prawo, które nakazuje do sprawowania nowej Paschy przynieść chleb pszenny i wino gronowe. Dlatego też, w imieniu całej naszej wspólnoty, do ołtarza zanoszone są dary chleba i wina, które – mocą Ducha Świętego – staną się Ciałem i Krwią Baranka Paschalnego, naszego Pana, Jezusa Chrystusa.

Komentarze na rozesłanie

(przed przeniesieniem Najświętszego Sakramentu do kaplicy adoracji)

Chrystus, nieskończona Miłość, przez Sakrament Eucharystii wszedł w prawdziwą, osobową komunię z każdym z nas. Teraz my okażemy Bogu swoją miłość, dziękując za Jego tajemniczy dar, jakim była przemiana chleba i wina w Ciało

i Krew Chrystusa. Najpełniej podziękujemy Panu przez zjednoczenie z Nim, także w chwilach cierpienia i trwogi konania.

Kapłan przeniesie Najświętszy Sakrament do kaplicy adoracji. My zaś pójdziemy za Chrystusem, aby przez adorację wyrazić naszą miłość do Boga, pomimo tego, że nieraz duchowo zaśniemy, niczym uczniowie Chrystusa w Getsemani.

Za pobożne odśpiewanie modlitwy: *Przed tak wielkim Sakramentem* podczas liturgii Wieczery Pańskiej, możemy zyskać odpust zupełny.

Modlitwa Powszechna

1. ***Dziesiątego dnia tego miesiąca niech się każdy postara o baranka dla rodziny, o baranka dla domu.***

Módlmy się za święty Kościół powszechny, dom pielgrzymującego ludu chrześcijańskiego, aby nieustannie uświęcał się przez sprawowanie Najświętszej Eucharystii.

2. ***Dałem wam bowiem przykład, abyście i wy tak czynili, jak Ja wam uczyniłem.***

Módlmy się za Papieża, biskupów i kapłanów, aby przez sprawowanie Najświętszych Sakramentów, przybliżali wspólnotę Kościoła do Boga.

3. ***Tak zaś spożywać go będziecie: Biodra wasze będą przepasane, sandały na waszych nogach i laska w waszym ręku.***

Módlmy się za sprawujących władzę, aby ustanowione przez nich prawa służyły dobru powszechnemu, niczym Prawo Mojżeszowe Izraelowi.

4. ***Wykąpany potrzebuje tylko nogi sobie umyć, bo cały jest czysty. I wy jesteście czysti, ale nie wszyscy.***

Módlmy się za grzeszników, aby obmyci przez krew Baranka, stali się wiernymi uczniami Chrystusa.

5. ***Dzień ten będzie dla was dniem pamiętnym i obchodzić go będziecie jako święto dla uczczenia Pana. Po wszystkie pokolenia w tym dniu świętować będziecie na zawsze.***

Módlmy się za zmarłych, aby w Królestwie Niebieskim wyśpiewywali hymn chwały Bogu.

6. ***Ilekoć bowiem spożywacie ten chleb albo pijecie kielich, śmierć Pańską głosicie, aż przyjdzie.***

Módlmy się za uczestników tej świętej liturgii, aby przez udział w Eucharystii stawali się prawdziwymi świadkami Ewangelii.

WIELKI PIĄTEK – LITURGIA MĘKI PAŃSKIEJ

Rozpoczęcie liturgii

W ciszy gromadzimy się w kościele na Liturgii Męki Pańskiej. Zjednoczeni z przeżywającym trwogę konania Chrystusem, idziemy dzisiaj jeszcze dalej, bo aż pod sam krzyż, na którym umrze On dla zbawienia całego świata. Liturgię rozpoczniemy klęcząc, zachowując modlitewne milczenie. Celebrans (kapłani), padając na twarz przed obnażonym ołtarzem, symbolizującym Chrystusa, przeprasza (ją) Boga za grzechy i zniewagi jakie doświadcza od całego świata.

Dzisiejsza Liturgia Męki Pańskiej składa się z czterech części: Liturgii Słowa, Adoracji Krzyża, Komunii Świętej oraz Procesji do Grobu Pańskiego. W każdym z tych etapów będziemy łączyć się z cierpiącym Chrystusem. Spotkanie z Nim w dniu dzisiejszym winno przemienić nasze życie. Łaska zbawienia i nawrócenia, wpływająca z przebitego Serca Jezusa, obficie wylewa się na serce każdego człowieka, lecz ten musi się na nią otworzyć. Dlatego też w czasie każdej z tych części liturgii, pragniemy doświadczyć miłości Chrystusa płynącej z Jego Słowa, z Krzyża, z Eucharystii oraz z Grobu dającego nadzieję, że światłość rozpromieni ciemności życia.

Liturgia Słowa

Liturgia Słowa dzisiejszego dnia koncentruje się na przedstawieniu Męki Pana naszego, Jezusa Chrystusa. Czytania ukierunkowują naszą refleksję na teologię krzyża i cierpienia, zaś punkt kulminacyjny tej drugiej części dzisiejszej liturgii – ewangeliczny opis męki, prowadzi nas za Jezusem aż na Golgotę. Prorok Izajasz w pierwszym czytaniu, w poetycki sposób ukazuje posłusznego Sługę Jahwe, który pozwala się prowadzić na śmierć niczym owca na rzeź. W drugim czytaniu z Listu do Hebrajczyków, zostanie nam przedstawiony Jezus, jako Syn posłuszny woli Ojca, który przez swoje cierpienie zbawił cały świat. Następnie usłyszymy opis Męki Chrystusa według św. Jana, jedynego ucznia będącego pod krzyżem.

Komentarz do Modlitwy Powszechnej

Chrystus przez Ofiarę Krzyża pojednał wszystko w sobie. Przez Niego Bóg Ojciec wyciągnął rękę do grzeszników i skłóconych, aby doprowadzić ich do pokoju i pojednania. I choć człowiek nieustannie oddala się od Boga, to Ten przez Krzyż Chrystusa doprowadza nas do swojej Miłości, abyśmy także i my dawali siebie braciom. Dlatego w sposób niezwykle będziemy celebrowali Modlitwę Powszechną. Jest ona zbudowana z 10 intencji dotyczących potrzeb całego świata. Diakon (kapłan) śpiewa (odczytuje) intencje, po której wszyscy w modlitewnej ciszy zanoszą

ją do Boga. Następnie celebrans podsumowuje modlitwy całej wspólnoty, śpiewając (odmawiając) specjalną modlitwę. Każdorazowe, wypowiedane przez nas *Amen*, winno wyrażać nasze włączenie się i potwierdzenie tej modlitwy.

Adoracja Krzyża

Centralnym punktem dzisiejszej liturgii jest adoracja Krzyża. Znak hańby i śmierci, która po ludzku jest porażką, stał się dla chrześcijan największym wyróżnieniem i drzewem zwycięstwa. Chrystus, umierając na nim, otworzył nam bramy Królestwa Niebieskiego, dlatego też z czcią i w pobożności adorujemy Drzewo Krzyża, na którym zawisło zbawienie.

Najpierw Krzyż zostanie odsłonięty w 3 etapach, a my po każdym z nich, w odpowiedzi na słowa kapłana, wyrazimy swój szacunek wobec Krzyża przez aklamację „Pójdźmy z pokłonem”. Po odsłonięciu nastąpi adoracja Krzyża, przebiegająca w następującym porządku: (np. w pierwszej kolejności celebransi, następnie siostry zakonne, lektorzy, ministranci oraz wierni). Za pobożne adorowanie Krzyża, można w dniu dzisiejszym zyskać odpust zupełny.

Komunia święta

Chrystusowy Krzyż prowadzi do ołtarza, na którym dokonuje się cud eucharystyczny. I choć w dniu dzisiejszym nigdzie na świecie nie została odprawiona Msza św., to jednak przystępujemy do Komunii św. Będziemy adorowali już nie Drzewo Krzyża, ale Owoc tego Drzewa, jakim jest Ciało Jezusa Chrystusa, skryte pod postacią Chleba. Komunia święta ukazuje nam nierozzerwalny związek śmierci Chrystusa i Eucharystii. Bez śmierci na Krzyżu nie byłoby osobowego, realnego spotkania z Chrystusem, który przychodzi do naszych serc.

Procesja do Grobu Pańskiego

Ostatnią, czwartą częścią Liturgii Męki Pańskiej, jest przeniesienie Najświętszego Sakramentu do Grobu Pańskiego. Całą noc oraz Wielką Sobotę będziemy czuwali przy Grobie, rozważając mękę i śmierć naszego Pana Jezusa, oczekując wielkanocnego poranka. Pamiętajmy, że Grób Pański jest miejscem osobowej, realnej obecności Zbawiciela w Najświętszym Sakramencie, a nie tylko symboliczną pamiątką tego wydarzenia, którą wyraża figura zmarłego Chrystusa.

WIGILIA PASCHALNA

Rozpoczęcie liturgii

Dzisiejsza noc jest niezwykła, przeniknięta największą tajemnicą świata. Tej nocy jasność pokonała ciemność, życie pokonało śmierć, miłość pokonała grzech – Jezus Chrystus powstał z martwych. W przeżywaniu tej świętej liturgii Wigilii Paschalnej, będzie nam towarzyszyło bogactwo symboli. Spośród nich najważniejsze to: ogień, Paschał, woda, a przede wszystkim uczta. Te święte znaki będziemy rozważali w 4 częściach Liturgii: Światła, Słowa, Chrztu oraz Eucharystii. Jest to ta sama noc, w której Bóg przez Mojżesza wywiódł Naród Wybrany z niewoli Egipskiej. Jest to zatem ta sama noc, w której Chrystus wyprowadził wszystkich wierzących w Niego z niewoli grzechu. A teraz, w sposób sakramentalny, dokonują się te wszystkie zbawcze Tajemnice Pańskie, niebo łączy się z ziemią, sprawy boskie ze sprawami ludzkimi. Dlatego też, odczuwając niezwykłość tej świętej nocy paschalnej, otworzmy drzwi naszych serc, aby je przepelniła światłość bijąca od zmartwychwstałego Pana.

Orędzie Paschalne

Za chwilę diakon (kapłan) okadzi Paschał oraz księgę z tekstem wielkanocnego orędzia paschalnego – Exultet, które wysłuchamy z zapalonymi świecami. Przez nie złożymy hymn dziękczynienia Bogu za Chrystusa Odkupiciela, który tej nocy, skruszywszy więzy śmierci, jako zwycięzca wyszedł z otchłani. Paschał zaś, owoc pracy pszczelego roju, został poświęcony na chwałę Bożego imienia dla rozjaśnienia mroków nocy. Świeca ta zapewnia nas, że wzeszło Słońce, które nie zna zachodu: Jezus Chrystus, który oświeca ludzkość swoim światłem.

Liturgia Słowa

Drugą częścią liturgii Wigilii Paschalnej jest celebracja Bożego Słowa. W dniu dzisiejszym usłyszymy aż **N.** perykop, **N.** starotestamentalnych oraz dwie pochodzące z ksiąg Nowego Testamentu. Kościół tej niezwyklej nocy pragnie nam ukazać pełnię Misterium Bożego okupienia, dlatego też będziemy rozważali wielkie dzieła Boże od stworzenia świata, poprzez przejście Narodu Wybranego przez Morze Czerwone w czasie wyprowadzenia go z Egiptu i jego wychowywanie przez proroków, aż do zmartwychwstania Jezusa Chrystusa, który dał nam nowe życie. Naszą odpowiedzią na Słowo Boże będzie śpiew psalmów responsoryjnych, uroczysty śpiew „Alleluja” oraz kończenie słowem „Amen” modlitwy odmawianej przez celebransa po każdym czytaniu.

Liturgia chrzcielna

Liturgia chrzcielna składa się z trzech części: litanii do Wszystkich Świętych, błogosławieństwa wody oraz odnowienia przyrzeczeń chrzcielnych. Każdy z nas na chrzcie otrzymał imię, a wraz z nim swojego świętego Patrona. W litanii do Wszystkich Świętych zanosimy nasze modlitwy do Boga właśnie przez ich wstawiennictwo. Błogosławieństwo wody przypomina nam nasz chrzest, kiedy to zostaliśmy przez tę wodę zanurzeni w Misterium Jezusa Chrystusa, a w naszym sercu zostało wyryte niezatarte znamię przynależności do Niego. Przez odnowienie przyrzeczeń chrzcielnych, to jest wyznanie wiary w Boga Trójjedynego i wyrzeczenie się jakiegokolwiek związku z szatanem, świadomie podejmujemy decyzję i chęć trwania w Komunii ze Zmartwychwstałym Zbawicielem. Przez Odnowienie przyrzeczeń chrzcielnych, podczas liturgii Wigilii Paschalnej, możemy zyskać odpust zupełny na zwykłych warunkach.

Przygotowanie darów

Centrum liturgii Wigilii Paschalnej jest Liturgia Eucharystyczna, kiedy to na ołtarzu Pańskim uobecni się Misterium Paschalne, a więc tajemnica przejścia Chrystusa ze śmierci do życia. W sposób szczególny podziękujmy dzisiaj Bogu za życie dziecka Bożego, jakie otrzymaliśmy na Chrzcie św. Wszystkie te intencje serca zanieśmy do ołtarza w symbolicznych darach chleba i wina. Duch Święty przez kapłanów spłyne na te dary i przemieni je w święte, uwielbione Ciało i Krew Jezusa Chrystusa, które przyjmujemy do swego serca w czasie Komunii świętej.

Procesja rezurekcyjna

Ostatnim aktem dzisiejszej celebracji liturgicznej jest procesja rezurekcyjna. Na czele procesji jest niesiony krzyż, przepasany czerwoną stulą, oraz figura Zmartwychwstałego Chrystusa. Te dwa znaki ukazują, że Jezus pokonał śmierć. Jednakże nie te znaki są najważniejsze, ale sam, prawdziwy, Zmartwychwstały Chrystus, którego kapłan niesie w Najświętszym Sakramencie. Procesję zakończymy uroczystym odśpiewaniem *Te Deum* oraz błogosławieństwem Najświętszym Sakramentem.

Modlitwa Powszechna

1. *Dlaczego szukacie żyjącego wśród umarłych? Nie ma Go tutaj; zmartwychwstał. [...] Niewiasty wróciły od grobu, oznajmiły to wszystko Jedenastu i wszystkim pozostałym.*

Zmartwychwstały Odkupicielu świata, prosimy Cię za wszystkich kapłanów, aby nieustannie i gorliwie głosili całemu światu prawdę o Twoim cudownym zmartwychwstaniu.

2. *Przez chrzest zanurzający nas w śmierć, zostaliśmy razem z Chrystusem pogrzebani po to, abyśmy i my wkroczyli w nowe życie.*

Zmartwychwstały Odkupicielu świata, prosimy Cię za nowo ochrzczonych, aby nieustannie kroczyli ku nowemu życiu drogą wiary, którą dzisiaj wyznali wraz ze wspólnotą Kościoła.

3. *Stworzył Bóg człowieka na swój obraz, na obraz Boży go stworzył: stworzył mężczyznę i niewiastę. Po czym Bóg im błogosławił, mówiąc do nich: „Bądźcie płodni i rozmnażajcie się, abyście zaludnili ziemię i czynili ją sobie poddani”.*

Zmartwychwstały Odkupicielu świata, prosimy Cię za małżeństwa, aby zawsze były zawierane z miłości wydającej owoce, jakimi jest potomstwo.

4. *Niechaj bezbożny porzuci swą drogę i człowiek nieprawdy swoje kłótnia. Niech się nawróci do Pana, a Pan się nad nim zmiłuje, i do Boga naszego, gdyż hojny jest w przebaczeniu.*

Zmartwychwstały Odkupicielu świata, prosimy Cię za zatwardziałych grzeszników, aby się nawrócili i uwierzyli w zmartwychwstanie ze śmierci grzechu.

5. *Jeżeli bowiem przez śmierć, podobną do Jego śmierci, zostaliśmy z Nim złączeni w jedno, to tak samo będziemy z Nim złączeni w jedno przez podobne zmartwychwstanie.*

Zmartwychwstały Odkupicielu świata, prosimy Cię za naszych bliskich zmarłych, aby wraz z Tobą zmartwychwstali i uczestniczyli w niebiańskiej liturgii wiecznej szczęśliwości.

6. *Dam wam serce nowe i ducha nowego tchnę do waszego wnętrza, odbiorę wam serce kamienne, a dam wam serce z ciała.*

Zmartwychwstały Odkupicielu świata, prosimy Cię za uczestników tej świętej nocnej liturgii, aby odrzucili serce kamienne i przyjęli ożywiające tchnienie Boskiego Ducha.

MSZA W DZIEŃ

Rozpoczęcie liturgii

W nocy zebraliśmy się w kościele, aby celebrować Liturgię Wigilii Paschalnej. W świętych znakach ujrzeliśmy Zmartwychwstałego Chrystusa, który pokonawszy raz na zawsze śmierć, dał prawdziwe życie całemu światu. Kontynuacją dziękczynienia, jakie Kościół składa Bogu za tak niezwykły dar miłości, jakim była śmierć i zmartwychwstanie Chrystusa, jest celebracja, po raz drugi dzisiejszego dnia, sakramentu Eucharystii.

W tej Eucharystii – nazywanej liturgicznie „Mszą w dzień” – pragniemy przede wszystkim rozważyć tajemnicę pustego Grobu Pańskiego oraz uwierzenie Apostołów w zmartwychwstanie swojego Mistrza. To spojrzenie w pusty Grób ma być ostatnim, jakie wykonamy skłaniając głowę ku ziemi. Teraz już na zawsze winniśmy podnieść głowy ku niebu i w nie się wpatrywać, poszukując Jezusa Chrystusa, który zmartwychwstał i siedzi po prawicy Boga Ojca Wszechmogącego.

Liturgia Słowa

W liturgii Słowa będziemy rozważali świadectwo św. Jana o zmartwychwstaniu Chrystusa, który zobaczywszy wraz z Piotrem pusty grób, zrozumiał słowa Pana, że Mesjasz po 3 dniach z martwych powstanie. Od dnia dzisiejszego, przez cały okres Wielkanocny, będziemy rozważali Dzieje Apostolskie. Dzisiaj spotkamy się w nich ze świadectwem św. Piotra o zmartwychwstaniu Pana. Charakterystycznym elementem Liturgii Słowa tego dnia będzie sekwencja wielkanocna, którą usłyszymy po II. czytaniu. Wysłuchajmy jej w postawie siedzącej.

Modlitwa Powszechna

1. Zmartwychwstały Panie, prosimy Cię, prowadź bezpiecznie swoją świętą Barkę- Kościół po oceanie świata. *Ciebie prosimy...*
2. Zmartwychwstały Panie, prosimy Cię, obdarzaj głęboką radością i potrzebnymi łaskami swoich biskupów, kapłanów oraz diakonów. *Ciebie prosimy...*
3. Zmartwychwstały Panie, prosimy Cię, dodaj sił i pomóż w samozaparcu walczącym z uzależnieniami. *Ciebie prosimy...*
4. Zmartwychwstały Panie, prosimy Cię, napełnij głęboką nadzieją serca ludzi ciężko chorych i prawdziwą miłością tych, którzy im pomagają. *Ciebie prosimy...*
5. Zmartwychwstały Panie, prosimy Cię, daj udział w Twoim zmartwychwstaniu tym, którzy z wiarą odeszli do Twojego Królestwa. *Ciebie prosimy...*
6. Zmartwychwstały Panie, prosimy Cię, błogosław uczestnikom tej Mszy świętej w świadczeniu o Twoim zmartwychwstaniu. *Ciebie prosimy...*

(oprac.) kl. Krzysztof Porosło, Kraków